

Vestir-los d'adults/ posar-los uniforme?

He vist uns escots i unes sabates de taló ...

Qüestions per al diàleg:

1 Les modes en el vestir, assimilen els estils dels adults als dels infants. De quina manera ens deixem influir nosaltres mateixos per les modes o tendències? Quins criteris fem servir a l'hora d'adquirir la roba per als nostres fills? Quina importància concedim al seu gust a l'hora de triar?

2 Com ajudar els infants a entendre la diferència entre disfressar-se i anar vestit per a cada circumstància, sense menysprear les seves fantasies ni cedir a tots els seus capricis?

3 Quins avantatges educatius té per als pares i mares que els fills no portin uniforme per anar a l'escola? I quins avantatges pràctics pot tenir que sí en portin?

4 Com podem afavorir, a casa i a l'escola, que els nens i nenes valorin el fet de vestir-se adequadament al lloc on són, o a l'activitat que fan?

Parlem-ne tots plegats!

L'Estel i Rita s'adrecen cap al pis del cycle mitjà per començar les classes de la tarda. Quan passen per davant dels lavabos de les nenes, senten molts crits i entren a veure.

Un grup nombrós de nenes estan arrambades a les parets i pel mig "desfilen" tres alumnes, com si fossin models. Quan les nenes que desfilen s'adonen que les mestres les estan mirant, fugen cap dins d'un vàter. Les altres, decebudes, protesten:

- Joo ara que ens ho

estàvem passant tant bé!

- Au, va, cap a classe tothom!- diu la Rita

- Jo em quedo a parlar amb aquestes tres.- diu l'Estel-

Poc a poc es van obrint les portes i, entre excuses i canvis de roba,

- Vinga, canvieu-vos, poseu-vos la bata i expliqueu-me què estàveu fent aquí.

- Doncs res! Ja ho has vist: una desfilada ...

- Sí, una desfilada de no res...

- I amb quina roba desfilàveu?- pregunta la mestra

Silenci i mirades creuades

- No anàveu pas amb la bata. - diu l'Estel.

- No... era amb roba de casa...

- Però no m'ha semblat roba vostra: He vist uns escots i unes sabates de taló que no porteu per casa.

Les nenes es miren entre elles. I la més agosarada diu:

- Segur que a tu també t'agraden! Mira! - i comença a treure peces de roba del lavabo on ha quedat tot per terra, i les ensenya a la mestra.

- No..., si encara ...!- fa la mestra - Però d'on heu tret tot això?

- De la germana gran de la Marina... - diu una de les nenes

- ...I de casa la seva mare...- diu una altra

- Està bé, està bé.... Tu, Lúcia. canvia't aquesta samarreta, i cap a classe.

- Però si aquesta és la que portava per venir a escola! - reacciona la nena

- Així has sortit de casa aquest matí? - pregunta l'Estel sense poder dissimular la cara de sorpresa.

- Sí.... me la van portar els tiets que van anar a Disneyland

- Clar, ... sí, ja veig....- diu la mestra, desconcertada per l'escot i els brillantons - No badeu, canvieu-vos i després en parlem!

L'Estel, la mestra, no se'n sap avenir... Tot dirigint-se cap a la classe, recorda com li agradava disfressar-se, amb les amigues, quan ella tenia la mateixa edat... I posar-se les sabates de talons de la mare...i pintar-se els llavis... Ara, és clar, aleshores s'anava amb uniforme a l'escola... i Disney només feia la Blancaneus...

www.escolacristiana.org?butlleti=55&article=27